

Божие СЛОВО

ГОДИНА XVI, БРОЙ 04 (161) • 2007 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

„Ако пшениченото зърно не падне в земята и не умре, то си остава самотно. Но ако умре, то дава много плод.“

(Йоана 12:24)

Бог спусна на земята едно скъпоценно зърно. И Земята даде своя плод, за да ни благослови Бог.

Исус Христос дойде, за да даде живота си, за да го придобие отново. Той стана жертва Сам, но придоби чрез възкресение милиони последователи. Неговият живот днес пулсира в много хора. Чрез жертвата на Един, стана възможно спасението на всички. И чрез вяра ние ставаме участници в Божественото естество.

Исус е Единородният Син на Отца. Той е самотното пшеничено зърно. А след възкресението четем: „Иди при братята ми и кажи: Възносям се при моя Отец и при вашия Бог.“

Това е плодът - преумножен след възкресение. И при това „Той не се срамува да ги нарича „братя“.“ (Евреи 2:11)

Исус Христос е първият плод от починалите и при Възкресението ще преведе всички, които вярват в Него.

„Защото както във Адама всички умират, така и в Христа всички ще оживеят. Но всеки на свой ред; Христос първият плод, после, при пришествието на Христа, тия, които са Негови.“

(I Коринтяни 15:22, 23)

Сен Лоран дю Пон - ФРАНЦИЯ

От 2 до 5 май 2007 год. в Сен Лоран дю Пон, близо до Гренобъл, се проведе 8-ми Интернационален лидерски симпозиум. Имаше делегати от 20 нации. Главната тема на симпозиума беше: **„Духът на Господа е на мен.“** (Исаия 61:1)

„И ще приемете сила, когато дойде Святият Дух.“

(Деяния 1:8)

„Не чрез земна си-

Епископ Милчо Тотеv

Участниците в 8-мия интернационален симпозиум

ла, не чрез земна мощ, но чрез Духът Ми, казва Господ.“ (Зах. 4:6)

Всеки от участниците поднесе информация какво върши днес Святият Дух по света. Сесиите започваха сутрин от 8 ч. и приключваха до 10 ч.

вечерта. Като духовни водачи в тялото Христово - Църквата, ние копнеем за изпълнение на Божието обещание - Бог да излее Духа си върху всяка плът. Това е последното мащабно съ-

прог. на стр. 2 ➤

☞ *продължава от стр. 1*

битие, което трябва да се случи преди второто идване на Исус Христос. Исус Христос има сила и власт да го направи.

„Тогава Исус се приближи към тях и им говори, казвайки: Даде Ми се всяка власт на небето и на земята.“ (Матей 28:18)

Главен организатор на това събитие беше "Джошуа Дженърейшън" с председател д-р Хосе Паскуа, от Тексас, САЩ и домакин - пастор Патрик Шамброн от Франция. От българска страна участваха еп. Милчо Тотев и п-р Владимир Владимиров. По време на симпозиума имаше и две открити

жение в будистко-езически Непал. Тази информация беше като свеж полъх от работата на Святия Дух в континента Азия.

От друга страна, българс-

Представяне на чуждестранните гости от г-р Паскуа

Евангелизационна служба

вечерни евангелизационни служби с евангелизатори еп. Тотев и Мел Терри, от Индонезия. Беше чудесно, че имаше участници от петте континента. И за пръв път, за наша радост - представител от Катманду, Непал. Това беше пастор Раджendra, който зарадва всички със своя доклад за бързо разрастващото се евангелско дви-

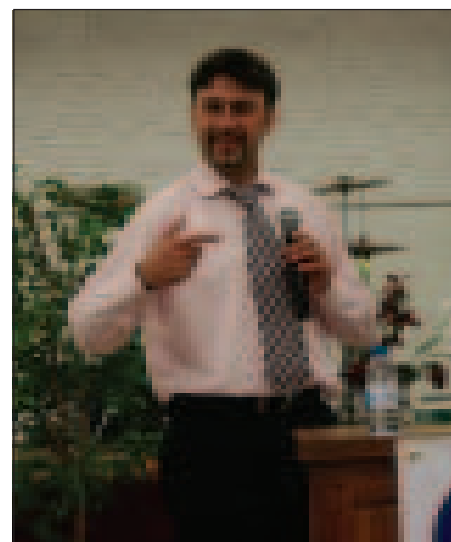
жение в будистко-езически Непал. Тази информация беше като свеж полъх от работата на Святия Дух в континента Азия. Издигнаха заедно молитва за благословение на Франция. Молитвата беше доста шумна, тъй щото градът беше огласен от нея. В един от дните на симпозиума официално присъства и кмета на града - мосью Мона, който поднесе приветствие.

Като резултат от усърдните молитви по време на сесиите, в неделя бе-

ше избран за президент Никола Саркози. Неговата кандидатура беше подкрепяна и от останалите християнски църкви във Франция. "Когато праведен е на власт, народът се радва. А когато нечестив вземе властта, народът страда".

кото участие остави вълнуващи преживявания и спомени във всички присъстващи. По време на сесиите имаше често молитви за освобождение на Франция от духа на атеизма и специално за предстоящите тогава президентски избори. Още в първия ден участниците се изкачиха на един хълм с прекрасна гледка към целия град, в близост до една стара католическа

църква. Издигнаха заедно молитва за благословение на Франция. Молитвата беше доста шумна, тъй щото градът беше огласен от нея. В един от дните на симпозиума официално присъства и кмета на града - мосью Мона, който поднесе приветствие.

Пастор Владимир Владимиров

Светът на Тибетските будисти

Лама Панчен

Ние сме се посветили на молитва за Тибетските будисти. Молим се по 6 часа дневно в молитвената кула. Един час сме отделили и посветили на Тибетската общност. Бог отговаря на молитвите ни по различни начини.

Наскоро имаше служба на изцеление и освобождение, която бе посетена от 72 годишен лама (манастирски монах). Той е роден в Навабуда през 1932 год. и 8-годишен отива да се обучава в Тибетското монашество, в един манастир, наречен Кафен Гупа. Той изкарал там 7 години, изучавай-

ки будизма, за да може да стане главен гуру в своето село. След като завършил обучението си, работил като главен лама повече от 50 години. Той бил лама в своето село, също така и лечител. Преди 10 години съпругата му се разболяла и никой не можел да ѝ помогне. Проблемът ѝ бил, че не можела да спи поради болки в тялото. Когато се помолихме за нея, тя можа да се наспи за първи път.

Това изцеление доведе Лама Панчен до приемането на Исус Христос за свой Господ и сега се подготвя за Водно кръщение. Ние прославихме Бога

за великото изцеление, което Бог даде и на двамата в живота. Лама Панчен бе носил червените си будистки дрехи около 60 години и преди да повярва в Христа не бе обличал дрехи с друг цвят, защото щял буквално да полудее. Днес е щастлив, че може да носи всякакви цветове дрехи без това да му навреди. Той чете Светото Писание на тибетски и на глас, а също така пее хвалебствени песни. Сърцата ни се изпълват с радост, когато го слушаме да хвали Бога. Сигурни сме, че Господ ще го употреби за спечелването и на други, които ще Го познаят.

Раав и червеното въже

Главната дума в настоящия разказ е ВЯРА. **"А Вярата е даване същественост на ония неща, за които се надяваме, убеждение за неща, които не се виждат"**. (Евреи 11:1)

Не пазене на обряди и традиции ни препоръчват пред Бога, но: **"Без вяра не е възможно да му бъде угоден човек, защото, който дохожда при Бога, трябва да вярва, че Той възнагражда тия, които Го търсят"** (Евреи-11:6)

Въпросът е има ли място в Царството Божие за грешници като Раав-блудницата? "С вяра Раав блудницата не погина заедно с непокорните, като прие съгледателите с мир." (Евреи 11:51) Жена с такова неприлично минало се удостои чрез вяра да заеме място в мемориалната страница на святата книга Библия и то между великите мъже на човешката история, като: Авел, Енох, Ной, Аврам и други. Какво направи тя? Какъв беше нейният подвиг?

Някои днес вярват в Бога и спазват отделни закони и мислят, че това е всичко. Раав живееше разпуснат живот в беззаконие и въпреки всичко придоби Божията милост, като разбра, че е обречена на гибел тя и семейството ѝ. "Блудницата Раав не оправда ли се чрез дела, като прие пратениците и ги изпрати бърже през друг път? Защото тялото отделено от Духа е мъртво, така и вярата отделена от дела е мъртва." (Яков 2:24-26)

Когато ап. Яков разработва учението за практичния израз на вярата чрез дела той поставя Раав за пример до бащата на вярата Авраам. Това не ви ли се струва доста пресилено? До тук на две места в Новия завет се говори за Раав блудницата, като положителен герой. С това Святият Дух ни най-малко не цели да даде успокоение и на без това разгуления свят. Тук става въпрос за обучаване във вяра. Ако се върнем в Книгата на Исус Навиев, ще намерим оригиналния разказ за жената от Ерихон. "Тогаваш Исус, Навиевия син, изпрати от Ситим двама мъже да съгледат тайно и каза: Идете, разгледайте земята и Ерихон. И те отидоха и като влязоха в къщата на една блудница, на име Раав, и престояха там. Но известиха на ерихонския цар, казвайки: Ето, нощес дойдоха тук мъже от Израилтяните, за да съгледат земята. И той, Ерихонският цар, прати до Раав да кажат: Изведи мъжете, които дойдоха при тебе. Но жената взе двамата мъже и ги скри, и рече: Наистина мъжете дойдоха при мене, но не знаех отде бяха и когато съяха да се затворят портите на мрък-

ване, мъжете излязоха... Но тя ги беше качила на къщния покрив, и ги беше скрила в ленените гръсти." (Исус Навиев-2: 1-7)

Така Раав спаси живота на еврейските разузнавачи. Израелската войска беше близо до Ерихон, първата здрава крепост по пътя към Обетованата земя. Исус Навиев приложи военна стратегия, като изпрати двама и се надяваше да получи доклад от тях. Планът беше разкрит и ерихонските хора бяха тръгнали по следите на разузнавачите. Но ето че убедителните думи на Раав предотвратиха тяхното залавяне. Така Раав ги спаси от явна смърт, като едновременно рискува собствения си живот.

Бих могъл да попитам: Ти спасявал ли си някога човешки живот?

Една от най-важните титли на Исус Христос, с която печели сърцата на милиони, е, че името му означава СПАСИТЕЛ. "Понеже ЧОВЕШКИЯТ СИН дойде да потърси и да спаси погиналото". (Лука 19:10) Във великия план на Бога си включен и ти. Колко прекрасно е по примера на Господ Исус и ние да работим за спасение на безсмъртни човешки души! Бих се върнал към първоначалния разказ с въпроса: Защо Раав направи това? "А преди те да си легнат, тя се качи при тях на къщния покрив и рече на мъжете: **Зная, че Господ ви даде тая Земя, и стрях от вас ни нападна и всички жители на тая Земя се стопиха пред вас; понеже чухме как Господ пресуши водата на Червено море пред вас, като излязохте из Египет... Като чухме, сърцата ни се стопиха, и в никого не остана вече душа поради вас; Защото Господ, вашият Бог, Той е Бог на небето горе и на земята долу.** И сега моля, закълнете ми се в Господа, че както аз показвах милост към вас, ще покажете и вие милост към бащиния ми дом." (Исус Навиев 2:8-12)

Къщата на Раав беше на крепостната стена, така че тя беше една добре информирана жена. Знаеше какво става навън и какво става отвътре в крепостта. И тя не само знаеше, но и повярва, че няма по-велик от Господа Бога на израилтяните. И засвидетелства вярата си с дело. Нейната вяра виждаше нещата в перспектива. Тя виждаше вече Ерихон превзет, тя имаше по-голяма вяра дори от настъпващата еврейска армия. "Мъжете ѝ рекоха: Вместо вас ние сме готови да умрем, ако не издадете тая наша работа; и когато Господ ни предаде земята, ще ти покажем милост и вяр-

ност." (Ис. Навиев 2: 14)

Жената намисли спасение, като приготви въже от червена прежда и спусна двамата мъже през крепостната стена. Като уговорката беше това въже на спасението да бъде на прозореца като знак за опазване на живота на Раав и близките ѝ. "Да вържеш това въже от червена прежда на прозореца, през който ни спусна; а баща си и майка си, братята си и всичкия си бащин дом да събереш при себе си къщи". (Исус Навиев 2: 18)

Какво би направил ти за спасение на теб и на твоя дом? Най-добре е да се предадеш. Като кажеш: "Господи, аз вярвам, че приближава твоя ден. Ти ще дойдеш със силно войнство и ще установиш Своето царство. Планините ще се стопят от пришествието Ти. Сега вече зная това. Как Бог спаси семействата на евреите в последната нощ преди да излязат от Египет. Спасението дойде само със знак от червена кръв, попръскана на страничните стълбове и горния праг."

Какво ни напомня въжетото от червената прежда?

Напомня ни за кръста на Господа Исуса. От петте рани, причинени на безгрешното тяло на Спасителя, потекоха ручей от кръв, които се сляха в едно и се спуснаха по отвесното дърво до земята. И който погледне с вяра към дървото и пролятата кръв, да намери прощение и спасение. "Христос дойде като Първосвещеник на бъдещите добрини. Влезе веднаж завинаги в Светилището и то не с кръв от козли и от телци, но със собсвената Си кръв и придоби за нас вечно изкупление." (Евреи 9:11-12)

Когато търсиш спасение за себе си, помисли и за домашните си. Крепостта на Ерихон падна. Войската на Исус Навиев влезе в града. Но чудо, не войската, а Бог събори крепостта! И то така, че една къща, построена на крепостта, да остане непокътната. Исус се разпореди на двамата съгледачи да влязат в къщата и да изведат Раав и домашните ѝ. "И градът и всичко в него изгориха с огън... А блудницата и всичко, що имаше тя, Исус остави живи". (Ис. Навиев 6:25) "Баща ѝ, майка ѝ, братята ѝ и всичко що имаше; изведоха и всичките ѝ роднини." (Ис. Навиев 6:23) Така Раав се записа в страниците на Святата книга Библия като жена на вяра.

Като награда тя влезе и в родословието на Исус Христос. "Салмон роди Вооза от Раав." (Матей 1:5)

И всичко това само с едно въже от червена прежда.

През 1996 г., Анита и аз си отпочивахме, четяхме и се наслаждавахме на това, че бяхме заедно, докато синовете ни Матю и Джосайа се забавляваха с някаква игра.

Въздъгнах с облекчение. Беше много хубаво, че съм си у дома. Вероятно защото моето детство бе прекъснато, семейството и домът ми, ми бяха много скъпи.

Като гледах синовете си как си играят, си спомних за моите брат и сестра Асиф и Калим. За кратко се върнах с мислите си в моето детство с тях. Бях на 9 години и бяхме отишли през училищната ваканция на почивка. Бях най-малък и пълен с енергия. Родителите ми, които току-що си бяха дошли от Лондон, опаковаха багажа и с ферибота прекосихме канала за Франция. Все още си спомням гледките от Франция, преминаването през Париж и пътуването ни до Испания. Когато пристигнахме, ние тримата бяхме също толкова шумни, както са сега Матю и Джосайа.

И след това стана нещо неприятно.

Един автобус направи внезапно остър завой. Майка ми изпищя, а баща ми се чудеше как да ни изведе живи от тази ситуация. Аз се събудих, лежейки с единия крак на улицата, а с другия - в колата. Изумен и шокиран, видях как шофьорът излезе от автобуса, за да огледа какво е станало. След малко той се затича към автобуса и си тръгна. Майка ми почина на място. Баща ми беше в кома около месец. Аз бях в болница със счупен крак. Асиф, който имаше здравословни проблеми, бе изпратен в специално училище. Калим бе изпратен в провинцията и повече никога не живяхме като семейство.

Сега ние празнувахме в Щатите, а Асиф и Калим бяха в Англия. Ние поддържахме връзка и си ходехме на гости от време на време. Сега, докато се наслаждавах на детството на моите деца, не можех да спра да мисля колко съм изгубил, като не съм бил с тях през моето детство.

ПРЕКЪСНАТ ЖИВОТ

Телефонът прекъсна мислите ми.

- Назир, аз съм сестра ти Калим - каза тя и това не ми прозвуча добре. - Бях в Испания, когато получих спешно повикване да се върна незабавно в Лондон. На 17 ноември Асиф бил настанен в болницата Уестминстър с пневмония и остри коремни болки. Той е в критично състояние и на командно дишане от 10 дни. Докторите смятат да го оставят да умре. Какво да направя?

- Не, не им позволявай това - казах аз. - Ще хвана следващия полет за Лондон.

Видях ада

Тя ми даде да разбере, че може и да не остане жив, докато аз пристигна. Трябваше да реша какво да направя.

През годините Бог по чудесен начин бе изцелявал всички от моето семейство - Анита, Джосайа, Матю, Аарон и мен. Знаех, че Бог може да изцели и него, но имаше нещо много по-важно от неговото тяло - вечната му душа. Той бе мюсюлманин. Не знаеше, че Исус е платил цена за неговото спасение. Повечето мюсюлмани се опитват да спечелят пътя си към небето чрез добри дела. Аз трябваше да му кажа за Исус.

Дяволът бе съсипал семейството ни и ни бе разделил за дълго време. Не бих могъл да бъда разделен от брат си и за вечността.

Нещо отвътре ме накара да побързам.

ВЛАСТТА НА ВЯРВАЦИЯ

Разбрах, че като вярващ в Бога, имах власт и трябваше да достигна до един мюсюлманин, намиращ се отвъд океана. Трябваше да потвърдя този авторитет и затова се нуждаех от слова, на които да базирам вярата си в чудото. Отворих Библията си на Деянния 16:31: „Повярвай в Господа и ще се спасиш ти и целият ти дом.“ Ето, това е!

„Господи, аз се уповавам на Твоеото Слово. Понеже съм повярвал в Господ Исус Христос, цялото ми семейство ще бъде спасено, което включва и брат ми. Аз изповядвам вяра в изцелението на брат ми Асиф, поради раните Христови на кръста. Прося това в името на Исус.“

Аз твърдо вярвах, че дори той и да умре, Бог може да го върне от смъртта. С увереност в Божията загриженост за брат ми, отидох на летището.

Сестра ми ме посрещна на летището, а аз продължих молитвата си до болницата.

СИЛАТА НА МОЛИТВАТА

Звукът на тръбата за дишане се чуваше доста силно още с влизането в интензивното отделение. Аз не можах да позная брат си. Кабели и маркучи имаше около него навсякъде. Той изглеждаше доста слаб и единственият признак за живот бе сърдечно-съдо-

вата му кардиограма. Д-р Ричард Лийг ми се представи.

- Поне оцеля и този уикенд - казах с облекчение.

- Ами, не, не е! - отвърна докторът.

- Какво говорите? - попитах объркано.

- Брат ви е умрял - обясни докторът.

- Какво?

- Сърцето му спря, използвахме дефибрилатор, за да го съживим, но това не помогна. Сестрата ми каза, че Асиф е занесен в моргата.

Аз се възрях в безжизненото тяло на брат ми.

- Той е в моргата?

- Беше, - отвърна сестрата - но покъсно някой видял, че сърцето му отново започнало да тупти и да диша. Така че, го върнахме в интензивното отделение.

Имаше само едно обяснение: Бог отговори на молитвата.

МОЛИТВА С ВЯРА

Покъсно отворих Библията си на Марка 16:18: „Те ще полагат ръце на болните и ще оздравяват.“ С покорност към Писанието, аз положих ръце на брат ми и се помолих с вяра за изцелението му.

Нямаше видима промяна.

Всъщност докторът ми каза, че ако не диша, ще му направят операция и трахеотомия. Аз го помолих да изчака, но те казаха, че не може. Казаха ми на следващия ден, че тази процедура вече е направена и аз останах в болницата да се моля.

Следващата сутрин наново отидох.

- Пак ли процедирахте по същия начин? - попитах веднага.

- Не.

- Защо не?

- Ами защото той сам започва да диша. Но не се вълнувайте, защото това още не значи нищо!

Да не се вълнувам ли? Чувствах се доста развълнуван.

На следващия ден влязох в интензивното, задъхвайки се. Леглото на брат ми бе празно. Асиф!

Обърнах се към сестрата: „Брат ми...“

- Той не диша с респиратора, а сам. Ние го преместихме оттук.

Аз отидох в другата стая тичешком. Открих го да седи в леглото, изглеждаше доста жизнен.

НА КРЪСТА НЯМА НИКОЙ

- Назир, - каза брат ми, като ме видя - аз бях мъртъв.

- Зная, но откъде знаеш, че беше умрял? - го попитах аз.

- Събудих се, - каза той - мъчейки се да си спомни, но когато погледнах, видях тялото си. Сърцето ми беше

спряло и ги видях как се опитват да ме съживят. Накрая се отказаха и ме отведоха в мортата.

- Какво стана после? - попитах настоятелно.

- Падах надолу...

- Ти падаше?

- Чувствах, че пропадам в някаква дълбока черна дупка. Там имаше грозни и страшни летящи същества. След това погледнах нагоре и видях разпятието. - каза Асиф.

- Какво си видял?

- Ти знаеш, кръста, на който е бил Исус. - каза той.

- Ти видя Исус на кръста?

- Не, не, видях самия себе си на кръста и това бе най-ужасяващото нещо в живота ми. Дори не искам да си го помислям. Това бе ужасно. Аз бях грозен! До кръста видях един ковчег и разбрах, че съм мъртъв.

- Какво стана след това?

- Господ ме върна от там. Какво означава това, Назир?

Господ го е върнал от там. Та брат ми беше мюсюлманин!

Сълзи се стичаха от очите му надолу по бузите.

- Не искам никога повече да отивам на това ужасяващо място или на този кръст!

- Причината да си на този кръст е, че заплатата на греха е смърт. Всички сме грешни и заслужаваме да бъдем на кръста.

- Не, не! - извика той - Не искам да отивам никога повече на кръста!

- Има начин да избегнеш това ужасно място - казах аз вежливо - Ако приемеш, че Бог изпрати Своя Син Исус да умре на кръста за твоите и моите грехове, и Го поканиш в сърцето си, Той ще стане твой заместник.

Лицето му светна от радост:

- Наистина ли?

Брат ми видя ада и не искаше повече никога да го вижда отново. Той прие Великата Размяна. Неговият грях за Исусовата праведност, неговата смърт срещу възкресението на Исус, изпращането в ада за вечния живот с Бога.

Ние сега бяхме повече от кръвни братя, бяхме вече духовни, и двамата част от Божието семейство. Имахме време за спомени, време да споделяме взаимните си чувства на любов и време за Господа. Сега бяхме едно обновено и сплотено семейство, което щеше да бъде заедно и във вечността.

Седмица, след като брат ми „умря“, бе изведен от тази болница.

Същата сила, която възкреси Исуса, съживи и моя брат.

Тази съживителна сила е на разположение и за вас днес!

Чудото на спасението – най-великото чудо!

Често хората ме питат кое е най-великото чудо, което сме видели в нашите мисионерски по-

сението на света и да споделим Неговата радост в успеха на Неговите планове: „Влез и сподели

ходи. Вярно е, че сме виждали нечувани изцеления и освобождения, които са предизвикателство за съвременната наука и човешкото разбиране и заради които ние хвалим Бога. Но болестите не са най-голямото зло, така че изцелението не е най-голямото чудо. Грехът е най-голямото зло - следователно спасението е най-великото чудо. Исус каза: „Има повече радост на небето за един грешник, който се кае, нежели за 99 праведници, които нямат нужда от покаяние.“ (Лука 15:7)

Ние участваме в небесната радост с най-великото чудо на света - спасението!

УЧАСТНИЦИ В РАДОСТТА

Божият план за спасението на света включва самите нас, които сме инструменти, чрез които Той може да работи. Най-великото чудо на спасението е чрез Господа. И все пак Бог ни призова, за да бъдем участници в спа-

радостта на Господаря си.“

За Бога Отец е огромна радостта и от това, че един нечестивец се е обърнал към Него, и както Той ни е възлюбил, целта Му е да ни благослови със същата тази радост. Аз не мога да се сетя за нещо по-велико от това, което ти или аз можем да направим; няма друго, което да го превъзхожда.

ДВОЙНО БЛАГОСЛОВЕНИЕ - МИСИИ В АДО ЕКИТИ И ОТОГБО

Ние бяхме свидетели и участници в това чудо - Божие спасение - в скорошните ни мисии, където видяхме такова изобилие на жертва. Над 550 000 взеха решение да следват Исуса Христа!

Каква ли радост е на небето, когато се случват множество чудеса на спасение! Благодарим ви от сърце за вашите молитви и подкрепа!

Искрено ваш - за спасението на една душа ... и на милиони!

Евангелист Рейхард Бонке

Вашите свидетелства

В СЕЛО БАНЯ

Една слънчева събота, през май, Кремена, аз и еп. М. Тотев отидохме в с. Баня, Панагюрско. Имахме поканата от сестра Ели. Въпреки, че беше работен ден за региона, когато влязохме в къщата, стаята беше пълна с хора. Имаше деца, младежи и възрастни. Разказах няколко свидетелства от отворената молитвена линия в нашата църква. Виждах как лицата на хората се променят, дори една жена се просълзи.

Проповедта на еп. Тотев за действието на Светия Дух докосна сърцата. Песните, молитвите и отслужването на Светото причастие, почерпката и всичко беше в единодушие, искреност и простота. След службата изпратихме тези, които бързат. Ние пообщувахме с домакинята и потеглихме за София.

* * *

Преди няколко месеца ми се обади сестра Гина от Ботунец - жена в инвалидна количка, болна от диабет. Разказа ми за проблемите в семейството си - съпругът пие, синът, прехвърлил 30-те не се жени. Никакво разбирателство. Всеки нанякъде. Не е лесно в такъв случай да намериш дума за утеха. Все пак в разговора уверих Гина, че Исус може да промени ситуацията. Записах нуждата за молитва. Помолех я да ми се обади след известно време.

Тези дни телефонът извъня. „Сестра Ани, исках лично да ти кажа. Мъжът ми пие по-малко. Синът ми има приятелка. Чакам скоро да я доведе в къщи. Доктор Илиева ми даде направление за пълни изследвания. Този ме-

сец ми направиха в Исус операция от перде на едното око. Д-р Митов ми даде кураж: Нищо ти няма, не се страхувай за операцията.“

Толкова съм благодарна на доц. Вангелова, която ме оперира. Като дойдох на себе си след операцията, извиках: *Благодаря ти, Господи!*“

Все ме караше на сън. Доцентката идваше при мен и ме събуждаше, за да ме нахрани. Казваше ми такива нежни думи, каквито никога преди не бях чувала: *"Яж, миличка!"*

След 3 дни ме изписаха. Рагвах се и благодарях на Бога за победите в гома на сестра Гина. Обещахте си да продължим молитвата и пак да се чуем.

* * *

Преди няколко години дадох на Роси вестник "Божие слово". Така разбрах, че тя е вярваща. От този момент нататък ние започнахме да се молим заедно в канцеларията. Господ ни даваше отговори на нашите молитви. Роси беше много подредена жена на работното си място. Понякога се хранехме заедно. Като я гледах, аз си мислех: *"Каквато е чистница, как ли ще се грижи за внучето си?"* След време научих, че единият от двамата ѝ сина довел снаха - имала момиченце в начален курс. Вече не работехме заедно. Срегнахме се на улицата.

„Ани, приех детето като наше. Вече си имаме и бебе. Но снахата не ми го дава. Пък и настрои двамата братя един с друг. В една къща сме. Има място за всеки, но няма мир.“

Роси плачеше. Стана ми много мъчно. Прегърнах я: „Роси, ще запиша

всичко в молитвения списък. Ще те подкрепя в молитва. Бог може да промени нещата.“

Помолехме се заедно и се разделихме.

Минаха няколко месеца. Един следобед видях Роси след работа. Махнах ѝ за поздрав. Тя ми извика: „Ани, чакай!“

Спрях се. На улицата тя вдигна ръце към небето: „О, Боже, благодаря Ти! Ани, само Господ направи това. Сега снаха ми ме посреща вкъщи, когато се прибирам от работа. В много добри отношения съм със снаха си.“

Прегърнахме се и заедно на улицата благодарихме на Бога за великото му дело!

* * *

Служба на любовта

На 20 май, неделя, в Божия църква „Дома на радост“ в ж.к. Люлин, гостува хорът на I-ва Петдесятна църква - София. Богослужението започна с хваление и след това хорът изпълни своя благодатен репертоар. Диригентката Ирена Бояджиева беше включила еврейски, черковнославянски и евангелски песни. След това имаше слово за изливането на светия Дух. И накрая - молитви за изцеление и кръщение със Светия Дух. Получи се прекрасна служба на любовта.

Младежко парти

Всяка неделя от 13:00 часа в Молитвения дом в ж.к. Люлин - 8 микрорайон, зад магазин Била, има среща на младежи, вярващи в Господ Исус Христос.

Тук те се запознават, общуват и разглеждат младежки актуални теми. Времето е трудно за младите, но Бог е същият. Неговата вярност е от род в род. И потомството на праведния е силно на земята.

На 16 юни (събота) ще се проведе младежко парти в Молитвения дом от 11 часа.

„Весели се младежо, в младостта си и нека се радва сърцето ти в дните на младостта ти. Ходи по пътищата на сърцето си и според каквото виждат очите ти. Но знай, че за всичко това Бог ще те заведе на съд. Затова премахни тревогата от сърцето си и отклонявай злото от тялото си, защото младостта и юношеството са суета.“ (Екклесиаст 11:9-10)

И вие сте поканени в неделя от 13:00 часа.

Мајско детско парти

В събота, на 12 май, се проведе редовно детско месечно парти в църквата „Дом на радост“, ж.к. Люлин.

Мотото на тържеството беше: **„Господ е моя песен“**. Присъстваха около 20 деца с техните родители. Всяко дете трябваше да изпълни песен или стихотворение. Имаше специална програма с водещи г-жа Борислава, Младенка и п-р Владимир. Децата имаха и състезателни игри и детско творчество. Всичко това допринесе за прекрасен духовен климат и много радост. Децата с удоволствие очакват следващото парти през месец юни с празнуване на рождени дни.

„А Исус рече: Оставете гечицата, и не ги възпирайте да гойдат при Мене, защото на такива е небесното царство.“

(Матей 19:14)

Изречението

Х. Харизанов

Сред множеството думи - надолу и нагоре, наляво и надясно, отвесно, хоризонтално и по диагоналите са скрити думите: Мария, Сапфира, Тавита, Рода, Лидия, Прискила, Друсилия, Кандакия, Дъщеря, Царица, Слугиня, Мома.

Ако се чудите защо точно тези думи са избрани, прочетете книгата „Деянията на Апостолите“.

Отговори за ромба от бр. 3/2007: 1. А; 2. Ав; 3. Ват; 4. Тава; 5. Нават; 6. Тавани; 7. Вариант; 8. Тирана; 9. Тиран; 10. Итра; 11. Тир; 12. Ти; 13. И.

М	С	Т	А	Р	А	П	Ф	Д	К	М
Р	И	А	Т	И	В	А	Т	Р	И	Я
Д	С	Я	И	Р	А	М	О	С	Л	И
К	Ъ	Р	Я	И	Л	И	С	У	Р	Д
Ц	А	Е	И	С	И	Ц	А	Р	В	И
М	А	Щ	К	Л	К	А	П	Е	М	Л
О	Т	Ъ	А	У	С	Р	Ф	А	С	Е
А	Е	Д	Д	Г	И	И	И	М	Д	А
И	О	Р	Н	И	Р	Ц	Р	О	У	С
Р	Н	У	А	Н	П	А	А	М	С	М
Я	А	Б	К	Я	А	М	И	Л	К	И

Водно кръщение в Банкя

На 19 май 2007 год. група от църква „Дом на радост“ се събра пред банята в Банкя. Беше дъждовен ден. Така че групата стоеше под навеса в предверието на банята. Излезе човек от охраната и ни предупреди, че на този ден, преди изборите, митингите са

ция и се спуснахме до коритото на реката. Но тук се натъкнахме на един проблем. Точно на мястото, където обикновено отслужваме Кръщението, имаше двама рибари. Еп. Милчо Тотев ги помоли внимателно да бъдат съпричастни на нашето служение, но

забранени. Еп. М. Тотев му каза, че ние не правим политически митинг, а по скоро сме на „размисъл“. Тук, на това място, се сформира групата, която трябваше да потегли към планината до Вердикалската река. Там трябваше да се отслужи водно кръщение.

С четири леки автомобила, за ня-

те бяха против. Предложиха ни да се оттеглим. Епископът им каза, че в тази река дори жаби няма, а те очакват да хванат риба. Така или иначе - не се стигна до споразумение.

Служителите решиха да си служат, а рибарите - да си ловят риба.

Така че Водното кръщение се със-

тоя, а рибарите си вдигнаха въдиците и освободиха терена.

В същото време, за слава Божия, дъждът спря и четирима взеха Водното кръщение. Това бяха Величка Илиева, Асен Метов, Даниела Тошева

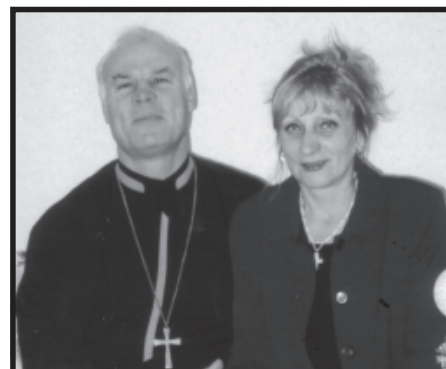

колко минути, групата се пренесе в гората. Когато спряхме, дъждът продължаваше да вали. Но това не беше повод да отменим водното кръщение. Както е казано: „Мокър от дъжд се не бои“. Набързо направихме организа-

и Захари Петров.

След водното кръщение всички отново с колите отидохме до църквата в Банкя, където се състоя тържество с поздравления и почерпка.

Соб. инф.

Божия църква

"Дом на радост"

и епископ Милчо и Ани Тотев
Ви очакват на Богослужение
в кв. Люлин 8 (заг магазин "Билла")
в неделя от 11 ч.
вторник и петък от 18³⁰ ч.

в Банкя,
ул. "Св. Св. Кирил и Методий" 16
неделя от 9³⁰ ч.
и в сряда от 18³⁰ ч.

Божието СЛОВО
близо до теб!

АБОНИРАЙТЕ СЕ!
Как???

Абонаменти за 2007 г.
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО“,
се приемат във всички
пощенски станции

в страната.

КАТАЛОЖЕН 1 106

Абонаментът

за една година е 3,60 лв.,

за полугодие 1,80 лв.,

за тримесечие 0,90 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Банкя

ул. „Кирил и Методий“ 16

Тел. /факс: 9973307

e-mail: milchot@yahoo.com

Гл. редактор: Милчо Тотев
Вестникът се издържа от волни пожертвования.

Банкова сметка:

Тексимбанк, клон 2, София

бул. „Кн. Мария Луиза“ 107

IBAN: BG58TEX19545

1000153017